

# متن دعای نماز بیعت در روز عید غدیر

اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَدَايَا، از تو می خواهم

بَأْنَ لَكَ الْحَمْدَ بَهْ حَقِّ اِيْنَكَهْ فَقْطَ سِپَاسْ وِيَزْهَ تَوْسَتْ،

وَخَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَگانه‌ای که شریکی نداری

وَ آنَكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ وَ تَوْبَیَ يَکتا، يَگانه، بَنیاَزْ،

لَمْ تَلِذْ وَ لَمْ ثُولَذْ که فرزندی نداری و فرزند کسی  
نیستی

وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً أَحَدٌ وَ يَکتاَیِ که همتایی نداری

وَ آنَ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ بَهْ رَاستِی که مَحْمَد  
بَنده و رسول تو است

صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ إِلَهِ درودهای تو، بر او و خاندانش، باد

یا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَانِ ای آنکه هر روز در کاری  
هستی

كَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ أَنْ تَفَضَّلَ عَلَى چنان‌که در شان تو  
بود، بر این‌که بر من لطف و محبت نمودی،

پَأْنْ جَعْلَتْنِي مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِكَ به این‌که قرار دادی مرا از  
اهل اجابت

وَ أَهْلِ دِينِكَ وَ أَهْلِ دَغْوَتِكَ و از اهل دینت و اهل  
دعوت

وَ وَفْقَتْنِي لِذِلِكَ فِي مُبْتَدَئِ خَلْقِي و بر این امور موفقم  
داشتی، در آغاز آفرینشم

تَفَضْلًا مِنْكَ وَ كَرَمًا وَ جُودًا از روی لطف و محبت و  
بزرگواری و بخشش خودت

ثُمَّ أَزَدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا سپس به دنبال آوردي اين  
فضل را با فضلی ديگر

وَالْجُودَ جُوداً وَ این بخشش را به بخششی دیگر

وَالْكَرَمَ كَرِماً وَ این کرم را به کرمی دیگر

رَأْفَةً مِنْكَ وَ رَحْمَةً كه آن هم از روی مهر و رحمت بود

إِلَى آن جَدَّذَتْ ذِلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيداً تا اینکه آن پیمان  
را برایم از نو تازه کردی،

بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي پس از تجدید آفرینشم

وَ كُثُثَ نَسِيَّاً مَنْسِيَّاً و حال آنکه در فراموشی کامل  
بودم،

نَاسِيَّاً سَاهِيَاً غَافِلاً فراموشکار و بی توجّه و بی خبر،

فَأَثْمَمْتَ نِعْمَتَكَ پس تو نعمت را بر من تمام کردی

إِيَّاً ذَكْرَتَنِي ذِلِكَ به این که آن پیمان را به یادم  
انداختی

وَ مَنْثَتْ بِهِ عَلَىٰ وَ هَدَيْتَنِي لَهُ وَ بَا آنَ بِرِّ مِنْ مَنْتَ نَهَادِي  
وَ بِهِ آنَ رَاهِنَمَايِي اَمَ كَرَدِي

فَلَيَكُنْ مِنْ شَانِكَ پس همچنان باید از شأن تو باشد

يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ اَيَ مَعْبُودُ وَ آقا وَ مَوْلَايِي مِنْ

آنَ ثِتَّمَ لِي ذِلِكَ اينکه تمام کنى برايم آن نعمت را

وَ لَا تَسلِّبْنِيهِ وَ از دستم نگيري

حَتَّىٰ تَتَوَفَّانِي عَلَىٰ ذِلِكَ تا بر پايه آن از دنيايم ببرى،

وَ أَنْتَ عَنِي رَاضِ در حالی که تو از من خشنود باشى

فِإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعَمِينَ که به يقين تو سزاوارترین نعمت  
دهندگانى

آنَ ثِتَّمَ نِعْمَتَكَ عَلَىٰ بر اينکه نعمت را بر من تمام کنى؛

اللَّهُمَّ سِمِعْنَا وَ أَظْفَنَا خدايا! شنيديم و پيروي كردیم

وَأَجَبْنَا دَاعِيَكَ بِمَنْكَ وَ دَعْوَتْ كَنْدَهَاتْ رَا اجَابْتْ  
نَمُودِيمْ، بَه لَطْفَ تُو

فَلَكَ الْحَمْدُ پَسْ تُو رَا سِپَاسْ

غُفرَائَكَ رَبَّنَا وَ آمَرْزَشْتْ رَا خَواهَانِيمْ پَرُورْدَگَارَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ بازْگَشتْ مَا بَه سُويْ تُوْسْتْ

اَمَّنَا بِاللَّهِ وَحْدَهْ لَا شَرِيكَ لَهْ اِيمَانْ دَارِيمْ بَه خَدَائِيْ  
يَگَانَهَايِ کَه شَرِيكَ نَدارَد

وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَه رَسُولُشْ  
مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَصَدَّقْنَا وَأَجَبْنَا وَ تَصْدِيقَ كَرْدِيمْ وَ اجَابْتْ نَمُودِيمْ

دَاعِيَ اللَّهِ دَعْوَتْ كَنْدَهَ خَدَا رَا

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي ۝وَالَّهِ مَوْلِينَا وَ پَيْرُویْ كَرْدِيمْ اَزْ

رسول (او) در رابطه با دوستی و اطاعت مولایمان

وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَى هُمَّهٗ أَهْلُ إِيمَانٍ

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ اميرمؤمنان على بن  
ابی طالب

عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخِي رَسُولِهِ وَ الصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ بنده خدا و  
برادر رسول او و صديق اکبر

وَ الْحَجَّةُ عَلَى بَرِّيَّتِهِ و حجت او بر مخلوقاتش

الْمُؤَيَّدُ بِهِ نَبِيُّهُ آن مولایی که تأیید کرد، خداوند، به  
وسیله او، پیامبرش را

وَ دِينُهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ و دین بر حق آشکارش را

عَلَمَا لِدِينِ اللَّهِ نشانه و پرچم دین

وَ خَازِنًا لِعِلْمِهِ و خزینهدار دانش او

وَعَنِيَّةَ غَيْبِ اللَّهِ وَغَنْجِينَهُ غَيْبُ خَدَا

وَمَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَجَائِيَّةَ رَازِ خَدَا

وَأَمِينَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَأَمِينَ خَدَا بَرِ خَلْقِهِ

وَشَاهِدَةَ فِي بَرِيَّتِهِ وَجَوَاهِهِ أَوْ دَرِ مَخْلوقَاتِهِ

اللَّهُمَّ رَبَّنَا خَدَا يَا أَيُّ پُرُورِدَگَارِ مَا!

إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ بِهِ رَاسْتِيْ مَا شَنِيدِيْم  
صَدَائِيْ نَدَادْهَنْدَهَائِيْ رَا كَهْ مَرْدَمْ رَا بِهِ إِيمَانْ فَرَامْ خَوَانْدِ

أَنْ أَمِئْوَا بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا (وَمَى گفت) إِيمَانْ آورِيدْ بِهِ  
پُرُورِدَگَارْتَانْ، (پُرُورِدَگَارَا) پَسْ مَا هَمْ إِيمَانْ آورِدِيْم

رَبَّنَا فَاغْفِرْلَنَا ذُئْبَنَا پُرُورِدَگَارَا! پَسْ بِيَامِرْزْ گَناهَانْمَانْ رَا

وَكَفْرَ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَبَدَى هَايَمَانْ رَا [از پُرُونَدَهْ مَا] مَحْوِ  
كَنْ!

وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ وَ مَا رَا دُرْ زَمْرَهُ نِيْكَان بِمِيرَان!

رَبَّنَا وَ آتِنَا پُرُورِدَگَارا عَطَا كَنْ بِهِ مَا

مَا وَعَدْنَا عَلَى رُشْلِكَ چِيزِ رَا كَه بِهِ وَسِيلَه  
پِيَامِبرانَت بِهِ مَا وَعَدَهُ دَادِي

وَ لَا ثُخِزَنَا يَوْمَ الْقِيمَةِ وَ در روز قیامت رسوايمان مکن

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ زِيرَا تو هرگز از وعدهات تخلف  
نمی‌کنی»

فَإِنَّا يَا رَبَّنَا إِمَّنَكَ وَ لُظْفِكَ پس ما ای پُرُورِدَگَارمان بِهِ  
مَهْدُورِي وَ لَطْفَتَ،

أَجَبَنَا دَاعِيَكَ دَعَوْتَ كَنْدَهَات رَا پَاسْخَ گَفْتِيم

وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ صَدَّقْنَا وَ از پِيَامِبرَت پِيرُوي  
نَمُودِيم وَ او رَا تَصْدِيقَ كَرْدِيم

وَ صَدَّقْنَا مَؤْلَى الْفُؤُمِينَ وَ نِيزْمُولَى مؤمنان رَا باور

نِمُودِيْم

وَ كَفَزْنَا بِالْجِبْتِ وَالظَّاغُوتِ وَ بِهِ جَبْتُ وَ طَاغُوتٌ كَفْر  
ورَزِيْدِيْم، (غاصبان حقوق آن حضرت)

فَوْلَنَا مَا تَوَلَّنَا پس ما را تابع آن کسی قرار بده که به  
ولایت پذیرفتیم

وَ اخْشَرْنَا مَعَ أَئِمَّتِنَا وَ با امامانمان محسورمان فرما

فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ که به راستی ما به آنان  
ایمان و باور داریم

وَ لَهُمْ مُسَلَّمُونَ و نسبت به آنان تسليم هستیم،

آمَنَّا بِسِرْرِهِمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ ایمان آوردیم به نهان و  
آشکارشان

وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ و به حاضرشان و غائبشان

وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ و به زندهشان و مردهشان

وَ رَضِيَنَا بِهِمْ أَئِمَّةً وَ قَادِهِنَّ وَ سَادَةً  
اماًتـشـان و آقـائـيشـان

وَ حَسِبَنَا بِهِمْ وَ هُمَانِ هَا مَا رَا كَافِي هَسْتَنَد

بَيْنَنَا وَ بَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ در بین ما و خدا از سایر  
خـلـقـ

لَا تَبَتَّغُ بِهِمْ بَدْلًا به جـای آـنـانـ بـدـلـی نـجـوـیـم

وَ لَا تَتَخَذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَجَةً و جـزـ اـیـشـانـ کـسـیـ رـاـ بـهـ  
عنوانـ خـلـیـفـهـ حقـ برـنـگـیرـیـمـ

وَ بَرِئَنَا إِلَى إِلَهٍ و بـیـزارـیـ جـوـئـیـمـ بهـ درـگـاهـ خـداـ

مِنْ كُلٌّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَزْبًا اـزـ هـرـ کـسـیـکـهـ درـ بـراـبـرـشـانـ  
جنـگـیـ برـ پـاـ کـردـ

مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ اـزـ جـنـ وـ اـنـسـ

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ از اولین و آخرين

وَكَفَرُنَا بِالْجِبْتِ وَالظَّاغُوتِ و کافر شدیم به جبت و طاغوت

وَالْأَوَّلَانِ الْأَزْبَعَةِ و بتهای چهارگانه

وَأَشْيَا عِيهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ و شیعیان و پیروانشان

وَكُلُّ مَنْ وَالاَهْمُ و از هر کسیکه دوستشان دارد

مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ از جن و انس

مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ از آغاز روزگار تا پایان آن.

اللَّهُمَّ إِنَّا نُشْهِدُكَ خدايا تو را گواه می‌گیریم

آنَا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ که ما معتقدیم به آنچه معتقد شدند به آن

مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ محمد و آل محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كه درود خدا بر او و برايشان  
باد

وَ قَوْلُنَا مَا قَالُوا و گفتار ما همان است که آنها گفتند

وَ دِيئُنَا مَا دَائِنُوا بِهِ و دین ما همان است که آنها  
متدين به آن بودند

ما قَالُوا بِهِ قُلْنَا هر چه را آنان گفتند ما هم گفتیم

وَ مَا دَائِنُوا بِهِ دِنًا و به آنچه معتقد شدند معتقد شدیم

وَ مَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا و هر چه را آنان انکار کردند ما هم  
انکار کردیم

وَ مَنْ وَالْفَا وَالْيَنَا و هر که را دوست داشتند دوست  
داریم

وَ مَنْ عَادَفَا عَادَنَا و هر که را دشمن دارند دشمن  
داریم

وَ مَنْ لَعَثُوا لَعْنًا وَ هر که را لعنت کردند لعنت کنیم

وَ مَنْ تَبَرَّأَ مِنْهُ تَبَرَّأْنَا [مِنْهُ] و از هر که بیزار شدند  
بیزاری شدیم

وَ مَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ و هر که را مورد  
رحمت قرار دادند، مورد رحمت قرار دادیم،

آمَّا وَ سَلَفُنَا وَ رَضِينَا ایمان آوردیم و تسليم و راضی  
شدیم

وَ اتَّبَعْنَا مَوَالِيَنَا و پیروی کردیم از سورانمان

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ درودهای خدا بر ایشان باد

اللَّهُمْ فَتَمِّمْ لَنَا ذِلِّكَ خدایا! پس تو آن را بر ما کامل کن

وَ لَا تَسْلُبْنَاهُ و از دستمان نگیر

وَ اجْعَلْهُ مُشْتَقِرًا ثابتًا عِنْدَنَا و آن را نزد ما پایگاهی

ثابت قرار بده

وَلَا تَجْعَلُهُ مُسْتَعْرًا وَ پایگاه عاریت و موقتش قرار  
نده

وَ أَخْبِنَا مَا أَخْيَنَّا عَلَيْهِ و ما را بر آن زنده بدار تا  
هرگاه که زنده‌مان داری

وَ أَمْتَنَا إِذَا أَمْتَنَّا عَلَيْهِ و بر آن بمیران تا زمانی که ما  
را می‌میرانی،

مُحَمَّدٌ أَئِمَّةُنَا خاندان محمد امامان ما هستند،

فِيهِمْ نَأْتُمْ وَ إِيَّاهُمْ نُؤْالِى به آنها اقتدا کنیم و آنان را  
دوست می‌داریم

وَ عَذَّوْهُمْ عَذْوَ اللَّهِ نُعَادِي و دشمنشان را که دشمن  
خدا هستند، دشمن می‌داریم

فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس ما را در دنیا و  
آخرت با آنان قرار بده

وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَ از مقربان درگاهت گردان

فَإِنَّا بِذِلِكَ راضُونَ که براستی ما به همان راضی  
هستیم،

يَا أَزْحَمَ الرَّاجِمِينَ . ای مهربانترین مهربانان .